

РЕШЕНИЕ

№ 6605

гр. София, 11.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 08.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8834** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.118, ал.3 КСО.

Образувано е по жалба на М. Б. М. срещу Решение №2153-21-177/13.07.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН]/21.04.2021г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване. Жалбоподателят счита, че решението е незаконосъобразно и немотивирано. Липсват фактически аргументи, поради които да се изменя пенсията с издаденото разпореждане. Моли да бъде отменено като му се присъдят разноски по делото. Претендира също нищожност на акта, който не съдържа всички реквизити и да му се възстановят правата върху пенсията за инвалидност, поради общо заболяване в размера от преди оспореното разпореждане.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваното Разпореждане № [ЕГН]/21.04.2021г. личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на М. Б. М. е изменена на основание чл. 99, ал. 1, т. 2, буква „д“ от КСО, считано от 19.03.2020г. – датата на инвалидизиране съгласно ЕР на ТЕЛК № 0773 от 053/19.03.2020г. С разпореждането е постановено и възстановяване от

лицето на недължимо изплатени суми от пенсия по реда на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, които ще бъдат изчислени с последващо разпореждане. Изменението е направено във връзка с неправилно зачетен осигурителен стаж и доход за периода от 01.06.2014г. до 31.08.2017г. и от 01.01.2018г. до 30.06.2020г. във фирма [фирма], поради заличаване на данните след проверка, извършена от контролни органи в дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ в ТП на НОИ С. - град. За периода 01.06.2014г. - 31.08.2017г. и 01.01.2018г. - 30.06.2020г. за жалбоподателя са заличени подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба Н-13 от 17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

От данните по делото се установява, че със Заявление вх. № 2112-21-387 от 27.05.2020 г. М. Б. М. е направил искане за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване /ИОЗ/ въз основа на ЕР на ТЕЛК № 0773 от 053/19.03.2020 г., с което органите на медицинската експертиза са дали оценка на работоспособността 50 % трайно намалена работоспособност, с дата на инвалидизиране 19.03.2020г. и срок на инвалидността 01.03.2023г. Към подаденото заявление и с допълнение към него с вх. № Ц2112-21-387#1 от 12.06.2020г. са представени необходимите документи за преценка правото на пенсия. След извършена преценка на М. Б. М. е зачетен осигурителен стаж до датата на инвалидизиране в размер на 28 години, 09 месеца и 10 дни. С Разпореждане № [ЕГН]/6 от 28.09.2020 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване е отпусната лична пенсия за ИОЗ считано от 19.03.2020г.

Видно от писмо от 25.05.2021г. (на лист 76 от делото) е била извършена проверка по разходите на ДОО на осигурител [фирма], от контролни органи на ТП на НОИ С. - град, резултатът от която е обективиран в Констативен протокол № KB-5-21-00820643/06.10.2020г. Съгласно констативния протокол (на лист 77), установено е, че дружеството е подавало данни за осигурителен стаж и доход на определени лица без наличие на основание за това. Установено е, че по данни от подадените декларации за осигурителен стаж и доход (декл. обр. № 1) осигурителните вноски за ДОО за периода от м. 04.2013г. до м.02.2020г. са в общ размер на 89 818.84 лв. и няма данни същите да са внесени. Същевременно изплатените парични обезщетения от ДОО за временна неработоспособност са в размер на 52 340.98 лв., а за безработица – 20 368.19 лв. Според предоставената от ТД на НАП – С. информация, дружеството няма подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за периода от 2014г. до 2019г.; от регистрираното фискално устройство на дружеството няма отчитани обороти след 19.05.2014г.; няма никакви приходи и разходи от м. 06.2014г. до м.06.2020г.; данните по чл. 5, ал. 4 от КСО са подавани с КЕП от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез упълномощеното лице М. Б. М.; установени са данъчни и осигурителни задължения в особено големи размери.

Контролният орган е издал Задължителни предписания № ЗД-1-21-00821428/07.10.2020г. до [фирма] за заличаване на подадените по чл. 5, ал. 4 от КСО за конкретно посочени лица и периоди, сред които е и М. Б. М.. Поради неизпълнение на задължителните предписания са предприети мерки за служебно заличаване на неоснователно подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО по реда на чл.4, ал.10, т.4 от Наредба Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

Във връзка със събраните нови данни, с Разпореждане № [ЕГН]/7 от 21.04.2021г. е изменена личната пенсия за ИОЗ, като в частта касаеща зачетения осигурителен стаж до датата на инвалидизиране е нанесена корекция, след която зачетения до 19.03.2020г. осигурителен стаж е равен на 23 г. 07 м. и 29 дни.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата се явява допустима, като подадена в срок и от лице, което има правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Разпореждане № [ЕГН]/7 от 21.04.2021г. не се явява нищожно, нито такова е решението, с което горестоящият административен орган го е потвърдил. Разпореждането е постановено от компетентно длъжностното лице – Ръководител „ПО“ в ТП на НОИ С. – град, на който със заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град е възложено ръководството на пенсионното осигуряване по смисъла на чл. 98, ал. 1, т. 1 и ал. 2, и чл. 99, ал. 1 от КСО.

Спазена е изискуемата форма, фактичката обстановка е изяснена на стр. 2 от разпореждането и тя е свързана с наличие на нови обстоятелства и данни в регистъра на осигурените лица, а именно направена е проверка на осигурителя [фирма], [населено място] и след приключилите процесуални действия, служебно са заличени данните, подадени от този осигурител за периода 01.06.2014г. – 31.08.2017г. и от 01.01.2018г. – 30.06.2020г.

Неоснователно жалбоподателят твърди, че липсва правното основание за издаване на разпореждането. Съобразно посочения в него чл. 99, ал. 1, т. 2, буква „д“ от КСО, влязлото в сила разпореждане по чл. 98 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, по инициатива на органа – когато се установи, че пенсията е определена в неправилен размер. Предвид заличените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени от [фирма] е определено, че осигурителният стаж до датата на инвалидизиране 19.03.2020г. е по-малък - в размер на 23 год. 07 мес. и 29 дни. С оглед последващото заличаване, осигурителният стаж и осигурителният доход на жалбоподателя от посочения осигурител към датата на издаване на оспореното разпореждане 21.04.21г. се явяват изчислени неправилно, поради което са и изменени. Предвид намаляването на зачетения осигурителен стаж и осигурителен доход, с разпореждането е изменен и индивидуалният коефициент – 1.081 и е преизчислена личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване в посока намаляване.

Вярно е, че в текста на разпореждането неправилно е посочено, че данните са заличени по отменената Наредба Н-8/29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. Същата е отменена с § 4 от ПЗР на Наредба № Н-13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (в сила от 03.01.2020г.), като аналогичната на чл.3, ал.13 о отменената наредба е чл.4, ал.10, т.4 в действащата. Тази неточност обаче, не представлява съществено нарушение на административно-процесуалните правила и изискванията за форма и не прави разпореждането незаконосъобразно. Тя не е засегнала по никакъв начин правото на защита и интересите на пенсионираното лице, очевидно е, че с става въпрос за допуснатата техническа грешка.

С обжалваното разпореждане, поради новопостъпили данни след извършена проверка на осигурителя, правилно и законосъобразно не е зачетен осигурителен стаж на жалбоподателя в [фирма]. Подробните мотиви и фактически установявания на органите по „ПО“ са развити в решението на директора на ТП на НОИ, по делото са представени доказателства, които ги подкрепят. Предвид намаляването на зачетения осигурителен стаж и индивидуалния коефициент е изменен съответно и размерът на пенсията.

Жалбата по изложените съображения се явява неоснователна и следва да се отхвърли, като на ответника се присъди на основание чл.78, ал.8 ГПК, вр. с чл.24 от НЗПП своевременно поисканото юрисконсултско възнаграждение в размер на 100/сто/ лева. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, III отделение, 11-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Б. М. срещу Решение №2153-21-177/13.07.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН]/21.04.2021г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

ОСЪЖДА М. Б. М. да заплати на ТП на НОИ С. – град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100/сто/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: